

Sygn. akt I C 71/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Wojciech Zatorski

Protokolant: Dominika Ćwieląg

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2015 roku w Świdnicy

na rozprawie sprawy z powództwa: **(...) Spółka Akcyjna w W.**

przeciwko: **P. R.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego P. R. (R.) na rzecz strony powodowej (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 2.545,48 zł (dwa tysiące pięćset czterdzieści pięć złotych, czterdzieści osiem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 07.07.2014 r. do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1.455 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. Ustala i przyznaje kuratorowi pozwanego w osobie adw. M. W. wynagrodzenie z tytułu pełnienia tej funkcji w kwocie 738 zł z uwzględnieniem podatku VAT, płatne z zaliczki wpłaconej przez powódkę.

Sygn. akt I C 71/15

UZASADNIENIE

(...) S.A. w W. wniosła o zasądzenie od P. R. kwoty 2.545,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi, od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także obciążenie pozwanego kosztami procesu (k. 2).

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż zawarła z pozwanym umowę pożyczki, z opcją jej spłaty w domu pożyczkobiorcy; pozwany pożyczki nie spłacał, zatem powódka wypowiedziała mu umowę, pomniejszając proporcjonalnie pozostałe do spłaty należności (k. 3.).

Pozwany działający poprzez kuratora wniósł o oddalenie powództwa (k. 53), zarzucając brak szczegółowego wyliczenia poszczególnych kwot mających składać się na dług pozwanego, tj. kapitału pozostałego do spłaty, odsetek, opłaty za obsługę pożyczki w domu, a także nie przedstawił dowodu doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty (k. 54).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15.01.2013 r. strony zawarły umowę pożyczki w wysokości 2.000 zł. Z udzieloną pożyczką łączyły się koszty dodatkowe, tj. ubezpieczenie pożyczki (320 zł), opłata przygotowawcza (208,80 zł), dodatkowa opłata przygotowawcza (69,60 zł) i opłata za obsługę pożyczki w domu (1028 zł). Pożyczka podlegała oprocentowaniu wg stopy 19% i łączna należność z tytułu odsetek wynosiła 298,25 zł. Całkowita wysokość zobowiązania pozwanego wyniosła 3.924,65 zł.

Splata pożyczki nastąpić miała w mieszkaniu pozwanego w 60 ratach tygodniowych po 65,42 zł (ostatnia rata 64,87 zł) zł.

Opłata za obsługę pożyczki w domu jest należna za pobranie przez przedstawiciela powódki kwot spłacanych przez klienta w jego domu, bez względu na to, czy spłacane kwoty regulowane są w terminie. Opłata taka stanowi wynagrodzenie pożyczkodawcy za wykonanie usługi (obsługi pożyczki w domu). Dodatkowa opłata przygotowawcza związana z udzieleniem pożyczki jest wynagrodzeniem pożyczkodawcy za uruchomienie opcji (...) (...)” i dostarczenie gotówki do domu klienta.

Umowa przewidywała prawo odstąpienia przez pożyczkobiorcę od umowy, bez podania przyczyn w terminie 14 dni.

W przypadku braku płatności co najmniej 2 pełnych rat pożyczki pożyczkodawca miał prawo wezwać klienta, telefonicznie, mailowo, sms-em lub listownie, na dares wskazany przez klienta, do zapłacenia zaległych rat lub ich części w terminie 7 dni a w przypadku braku zapłaty – do wypowiedzenia umowy.

Ponieważ pozwany nie spłacał rat pożyczki, a jego zaległość mimo wezwań do zapłaty przekroczyła 2 pełne raty, powódka pismem z 10.09.2013 wypowiedziała mu umowę pożyczki, po czym pismem z 04.04.2014 wystosowała przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty zaległości wynoszącej 2.545,48 zł, w obu przypadkach na adres wskazany przez pozwanego w umowie, tj. Ś., ul. (...), jednak te nie uregulował zadłużenia.

dowód:

- umowa pożyczki – k. 4,
- wypowiedzenie – k. 4
- wezwanie do zapłaty – k. 6,
- informacja o zadłużeniu – k 7.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości (art. 720 k.c.).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2 pkt. 1 ustawy z 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim, przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się m.in. umowę pożyczki, której kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi.

Stosownie do łączącej strony umowy obowiązkiem powódki było udostępnić pozwanemu (w jego mieszkaniu) pożyczona kwotę, z uwzględnieniem ubezpieczenia i należnych opłat: przygotowawczej – za przygotowanie pożyczki, a także dodatkowej przygotowawczej – za uruchomienie opcji (...) (...)” i odbieranie rat pożyczki w mieszkaniu pozwanego, a następnie zapewnić odbiór rat pożyczki w tym mieszkaniu. Obowiązkiem pozwanego było natomiast spłacać ustalone raty pożyczki w kwotach po 65,42 zł tygodniowo przedstawicielowi powódki przybywającemu w tym celu do jego mieszkania.

Jak wynika z przedstawionych przez powódkę dokumentów (umowa pożyczki, wypowiedzenie umowy, wezwanie do zapłaty, informacja o zadłużeniu), pozwany zaciągnął zobowiązanie (vide: umowa pożyczki) i po początkowym okresie realizacji tego zobowiązania, zaprzestał zapłaty ustalonych rat pożyczki, co było podstawą wypowiedzenia

umowy (vide: wypowiedzenie), zaś całe jego zadłużenie z tytułu umowy pożyczki i opłat dodatkowych wyniosło kwotę dochodzoną pozwem (vide: wezwanie do zapłaty i informacja o zadłużeniu).

Jeżeli pozwany twierdzi inaczej, powinien przedstawić dowód spełnienia obciążającego go świadczenia, jego wysokości i terminu tej czynności. Jeżeli jednak tego nie uczynił, rację należy przyznać powódce, która w/w dowodami wykazała swe roszczenie co do zasady i wysokości. Tym dowodom pozwany nie przedstawił nie tylko dowodów przeciwnych, ale także konkretnych zarzutów. Sąd tym samym wyraża przekonanie, iż ciężar dowodu (art. 6 k.c.) nie może być w realiach sprawy rozumiany w ten sposób, iż tylko powód ma obowiązki dowodowe w niniejszym procesie, zaś pozwany może w zasadzie dowolnie kwestionować czynności powoda i zarzucać mu nieudowodnienie wysokości roszczenia, mimo ewidentnego zaniechania wykonywania obowiązków ciążących na nim z umowy pożyczki. Teza przeciwna oznaczałaby bowiem, że powódka chcąc uczynić zadość uwagom /kuratora/ pozwanego musiałaby w zasadzie wskazywać na spłaty (kwoty, daty, itp.) dokonane przez pozwanego, zatem okoliczności, które obciążają właśnie pozwanego, a więc de facto to ona dowodziłaby spłat rat pożyczki.

Nie zasługuje też na uwzględnienie zarzut /kuratora/ pozwanego dotyczący doręczania wezwania do zapłaty, wypowiedzenia umowy i informacji o wysokości długu. Wezwania do zapłaty mogły być wysyłane przez powódkę w zasadzie w każdej formie, bowiem telefonicznie, mailowo, itd. Z wypowiedzenia umowy wynika, że pozwanego wzywano wcześniej do zapłaty, a dowodowi temu pozwany nie przeciwstawił dowodu przeciwnego. Ponadto powódkę obciążał obowiązek wysłania pism na adres wskazany przez pozwanego i temu obowiązkowi sprostała wysyłając dokumenty na adres wskazany przez pozwanego w umowie. Fakt, że pozwany, jak się później okazało, pod tym adresem nie przebywał jest bez znaczenia, gdyż w tym wypadku nie chodzi o niedopuszczalność zastosowania tzw. procesowej fikcji doręczenia (oznaczającej możliwość uznania za doręczoną przesyłki sądowej przez adresata, który faktycznie pod adresem doręczenia przebywa, jednak przesyłki tej nie odebrał, a niemożliwość uznania takiej przesyłki za doręczoną, jeżeli adresat pod takim adresem nie przebywa), lecz o umownie określony obowiązek wysłania pism na adres wskazany w umowie.

Nie może też zostać uwzględniony zarzut braku wykazania roszczenia z tytułu opłaty za obsługę pożyczki w domu. Opcja ta została uzgodniona przez strony w umowie, ze wskazaniem należności z tego tytułu. Opłata z tego tytułu była niezależna od terminowej spłaty raty pożyczki. Pozwany nie wykazał, ani zresztą nawet nie wskazał, by okoliczności uzasadniające opłatę nie miały miejsca.

Stosownie zatem do w/w ustaleń oraz powyższych przepisów roszczenie powódki zasługuje na uwzględnienie w całości, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie w przepisach art. 359§1 i 481§1 Kc.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zostaje obciążona kosztami, na które w niniejszej sprawie składają się: opłata sądowa od pozwu (100 zł), wynagrodzenie radcy prawnego powódki, liczone stosownie do wartości przedmiotu sporu w myśl § 6 Rozp. Min. Spr. z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... (600 zł) i opłata skarbową od złożenia pełnomocnictwa (17 zł), wydatki z tytułu zaliczki na kuratora pozwanego (738 zł).

Ponieważ w sprawie wyznaczono będącego adwokatem kuratora dla nieobecnego i nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, należało przyznać mu koszty z tytułu pełnionej funkcji (pkt III), z zaliczki wpłaconej przez powódkę, w wysokości adekwatnej do wartości przedmiotu sporu, z uwzględnieniem podatku Vat (§ 1 i 3 Rozp. Min. Spr. z 13.11.2013 w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia ... kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej).